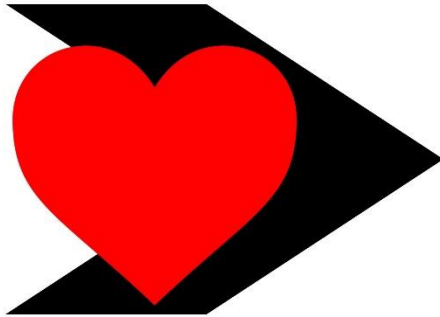

Missioners Claretians

«ESTIMADA CONGREGACIÓ»

ARRELATS EN CRIST, AUDAÇOS EN LA MISSIÓ!

EXHORTACIÓ DEL XXVI CAPÍTOL GENERAL

ROMA – 2021

Exhortació del XXVI Capítol General
de la Congregació de Missioners
Fills de l'Immaculat Cor de Maria
(Missioners Claretians),
celebrat en Nemi (Itàlia)
del 15 d'agost a l'11 de setembre de 2021.

(Cf. *Annales Congregationis*, vol 75, fasc. 3,
Septembri-Decembri, 2021)

«Estimada Congregació»,
arrela't en Crist i sigues audaç en la missió!

SIGLES

AUT	Autobiografia de sant Antoni Maria Claret
CC	Constitucions
CESC	Centre d'Espiritualitat Claretiana
EG	Exhortació apostòlica <i>Evangelii gaudium</i> (2013)
LS	Encíclica <i>Laudato si'</i> (2015)
MS	<i>Missionari Sumus</i> (2015, XXV Capítol General)
PGF	Plan General de Formación 2020
VD	Exhortació apostòlica <i>Verbum Domini</i> (2010)

I.

CONTINUADORS D'«UNA GRAN OBRA»

*«Mentre conversaven i discutien,
Jesús mateix se'ls va acostar
i es posà a caminar amb ells» (Lc 24,15).*

*«Volent-se associar els homes en aquesta obra de salvació,
va convocar els qui Ell va voler i constituí els Dotze
perquè s'estiguessin amb Ell
i per enviar-los a predicar.» (Constitucions, n. 3).*

[1] «Estimada Congregació»¹, arrela't en Crist i sigues audaç en la missió!

[2] «Avui comença una gran obra», va dir el nostre Pare fundador. Sorprès, el P. Vilaró va exclamar: «Quina pot ser la seva importància, si nosaltres som tan joves i tan pocs en número?». Han passat 172 anys. En el XXVI Capítol General constatem que el somni de

¹ «Estimada Congregació» és una expressió utilitzada pel Beat Faustí Pérez en nom dels seus companys del seminari-màrtir de Barbastre en la seva coneguda carta de comiat de la Congregació de 13 d'agost de 1936. Aquestes paraules ja havien estat utilitzades pel P. Josep Xifré en el text que va escriure per ser llegit en el seu funeral, conegut com a «Últim comiat»: «Molt estimada Congregació: t'he estimat tot el que he pogut fins a la fi...» (Cervera, novembre de 1899). El Pare fundador també havia emprat una expressió molt semblant en carta del 20 d'agost de 1861 dirigida al Superior General de la Congregació.

Claret continua viu entre nosaltres² i en la nostra família carismàtica. Som una congregació «per a tothom», intercultural, present ja en els cinc continents i en l'anomenat «continent digital».

[3] Del 15 d'agost a l'11 de setembre de 2021 hem celebrat el nostre XXVI Capítol General en el centre *Ad Gentes* de Nemi (Itàlia). Donem gràcies a Déu perquè, enmig de totes les restriccions imposades per la pandèmia de Covid-19, Ell ens ha conduït per a poder dur-lo a terme en un clima d'oració, fraternitat i discerniment. Des de la icona dels deixebles d'Emmaús, hem il·luminat aquest moment dramàtic de la història de la humanitat. Com ells, també nosaltres hem experimentat l'acompanyament de Jesús al llarg d'un camí de diàleg, escolta i entusiasme missioner. En comunió amb tots els qui sofreixen les conseqüències de la pandèmia, volem fer d'aquesta crisi una oportunitat per a viure la nostra vocació amb més autenticitat: arrelats en Crist i audaços en la missió.

[4] El XXVI Capítol General ha estat el fruit d'un procés iniciat el gener de 2020 a la trobada dels Superiors Majors amb el Govern General a Talagante (Xile) i que hem continuat en els quatre nivells de converses (local, zonal, provincial i continental) que hem celebrat per tota la Congregació al llarg de l'etapa pre-capitular. Al costat de cugules que afebleixen la nostra vida missionera, hem descobert llavors de vida que l'Esperit està sembrant en el nostre món i ens ajuden a abraçar el futur amb esperança. Tant el lema (Arrelats i Audaços) com el triple enfocament (sinodal, narratiu i apreciatiu), els hem tingut presents al llarg de tot el camí.

² A la conclusió d'aquest Capítol General som més de tres mil missioners claretians, presents a 69 països.

[5] Aquesta exhortació pretén retornar a la Congregació el que hem descobert, somiat i dissenyat i els compromisos que hem assumit per a continuar caminant junts en el sexenni 2021-2027.

1. CONVERSES PER A LA TRANSFORMACIÓ

[6] Les «converses del camí» (418 converses), realitzades en els àmbits local (252), zonal (131), provincial (30) i continental (5), van preparar la trobada capitular. En el marc imprevisible de la pandèmia de la Covid-19, conversem amb altres persones dels nostres entorns comunitaris i pastorals (Família Claretiana, persones que pertanyen a la vida consagrada, al laïcat i a altres confessions, religions i creences).

[7] En aquestes converses hem compartit:

[a] algunes històries **que ens han donat vida** al llarg d'aquests anys i que són una veritable «teologia narrativa» de la nostra identitat carismàtica;

[b] comentaris sobre **allò que ens afebleix** –entès com a 'malalties' o senyals d'alerta– (cugula), sobre **el que ens interpel·la** (desafiaments) i sobre **el que ens dona vida** (llavors);

[c] un diàleg sobre **el que ens fa somiar** –a partir dels somnis congregacionals– el nostre futur i l'advent que l'Esperit ens prepara.

[8] La comunitat capitular –estimulada per l'Esperit del Senyor ressuscitat i la Paraula de Déu– ha recorregut també el camí de la «cinquena conversa», que ha continuat en una espècie de «sisena conversa» amb l'Església universal en la trobada amb el papa Francesc.

A semblança dels deixebles d'Emmaús, hem experimentat el poder generatiu i transformador de la nostra conversa durant el camí.

[9] En actitud de discerniment – a la llum de la Paraula i la pregària – hem avaluat els tres processos de transformació que el XXV Capítol General ens va proposar.

[a] **Confessem** les nostres febleses i malalties o cugula i per elles hem demanat perdó i sanació al nostre Déu i Pare.

[b] **Proclamem** agraïts la «sobreabundància de la seva gràcia» (Rm 5, 20) sobre la nostra Congregació, detectada en els nostres avanços en el camí i en les llavors de vida que han anat germinant.

[c] **Albirem** en l'Esperit el somni de Déu i de Claret per a la nostra Congregació.

[d] **Desitgem** traduir el somni en uns dissenys i compromisos que, l'any 2027, facin realitat – des del nostre carisma – el lema d'«Arrelats en Crist i Audaços en la Missió».

2. «LLAVORS DE VIDA»

EN ELS PROCESSOS DE TRANSFORMACIÓ

[10] Les nostres converses precapitulars i capitulars ens han permès de percebre signes de vida, gràcies a l'Esperit del nostre Pare i de la nostra Mare i gràcies als diferents focus de llum que ens han guiat:

[a] **La Paraula de Déu** ens apassiona cada dia més. Hem fet passos endavant en la pastoral bíblica. Llegim la Paraula des de les noves claus que avui se'ns ofereixen: la recerca bíblica i teològica,

la Paraula proclamada en l'Esperit i les situacions humanes, especialment dels més pobres, oprimits i desesperats. La Paraula ressona així com una poderosa energia contemporània de transformació i denúncia.

[b] El pontificat del papa Francesc: la Congregació ha acollit amb entusiasme el seu magisteri tan holístic, oportú i innovador.

[c] El lideratge congregacional: les circulars del Pare General i les orientacions i animacions dels consultors ens han guiat i acompanyat en els tres processos de transformació dissenyats per l'anterior Capítol General.

[d] Algunes iniciatives congregacionals: centres de formació teològica, bíblica, pastoral i pedagògica per a evangelitzadors; equips d'animació i trobades formatives; iniciatives i activitats pastorals amb nens, joves i adults...

[e] La imprevisible pandèmia Covid-19 ens ha sorprès. L'hem patida amb tota la humanitat. Ens ha paralytitzat. Ens ha obligat a suprimir activitats, a replantejar programes i a descobrir noves formes de resiliència i creativitat, d'acció missionera i vida comunitària. Ha desemmascarat falses seguretats i ens ha urgít a centrar-nos en l'essencial. Ens ha fet conscients de molts altres virus que ataquen la humanitat. Ha causat molt de mal i alhora ha despertat el millor en moltes persones. Fins i tot el nostre Capítol General ha estat atent a les seves lliçons i inspiracions i en alerta davant les seves possibles amenaces.

El primer procés: «Congregació en sortida»

Llavors de vida

Perifèries, llocs de diàleg i pastoral bíblica (MS 42-45; 67)

[11] La nostra Congregació s'ha mobilitzat davant la crida a abandonar zones de confort i a establir-se en perifèries i en nous llocs de diàleg profètic. També s'ha sentit interpel·lada a acostar-se als joves sense esperar que ells vinguin a nosaltres. Aquestes crides han resonat amb intensitat en nombroses trobades celebrades en tots els Organismes Majors i Conferències.

[a] Moltes comunitats i institucions nostres s'han implicat en la sortida cap a les perifèries en tota mena d'àmbits (ecumènic, intel·lectual-acadèmic, espiritual, educatiu, laboral, cooperatiu...).

[b] Són cada vegada més els missioners, comunitats i Organismes Majors que reconeixen a la Paraula de Déu la seva centralitat i es dediquen al ministeri bíblic. Es multipliquen els grups i iniciatives d'escolta i aprofundiment de la Paraula. Des de la formació inicial, la vida espiritual de moltes persones i comunitats s'inspira cada vegada més en la Paraula de Déu acollida, contemplada i contextualitzada.

Multiplicació de líders evangelitzadors al servei de la vida (MS 67, 2.3)

[12] La convicció creixent que «la missió ve de Déu» ens ha fet compartir una gran varietat de ministeris:

[a] Les iniciatives per a multiplicar líders evangelitzadors en clau sinodal i cuidar la seva formació en clau claretiana han augmentat en diversos àmbits: centres educatius, instituts superiors, paròquies, obres socials, centres d'espiritualitat, mitjans de comunicació...

[b] En col·laboració amb els qui busquen la transformació del món i oberts a tothom en diàleg profètic (MS 53ss, 58ss), ens comprometem — cada vegada més — en la defensa i cura de la vida i de la creació, en l'acompanyament a les famílies, en la defensa de les cultures i dels pobles originaris.

[c] Durant tot el sexenni, i especialment durant la pandèmia, han sorgit múltiples accions solidàries de caràcter ben divers. En llocs en els quals els efectes del canvi climàtic danyen més les persones, va haver-hi equips que es van anar qualificant en la prevenció de catàstrofes naturals i en capacitació de la població per a afrontar aquestes situacions.

Missió compartida (MS 53-57)

[13] En diversos àmbits i zones geogràfiques va obrint-se pas — cada vegada més — la missió compartida amb els altres membres de la Família Claretiana. Hi ha també moltes altres persones que, sense identificar-se amb cap branca de la nostra Família, se senten en forta sintonia amb l'esperit de Claret.

[a] Hi ha Organismes Majors que compten amb centres específics destinats a la formació teològica, bíblica, pastoral i pedagògica d'evangelitzadors, principalment laics, religiosos, catequistes i/o ministres no ordenats, responsables de grups i moviments i animadors de petites comunitats cristianes.

[b] S'han organitzat i realitzat cursos, programes, trobades presencials i digitals des de molt diverses àrees (Pastoral de joves i vocacions; Solidaritat i Missió; Pastoral bíblica...).

[c] La majoria de les Províncies i Delegacions han promogut trobades formatives i programes (tallers, cursos, seminaris...) per al coneixement i l'aprofundiment dels últims documents eclesials i congregacionals, així com sobre temàtiques actuals en molt diversos camps.

[d] Ha crescut el número de les persones capacitades que participen en les reflexions i decisions d'equips i consells locals i provincials en diferents àrees. El clericalisme va disminuint entre nosaltres. Es constata més vitalitat en la missió i en les seves activitats i més riquesa de carismes i perspectives.

Servei a la vida consagrada (MS 67.3)

[14] Conforme a les propostes del XXV Capítol General, hem qualificat encara més el nostre —ja tradicional— servei a la vida consagrada, expressat de formes ben diverses (docència i recerca teològica, acompanyament, revistes i publicacions, serveis d'animació a les Esglésies locals...). Il·luminats i animats per la constitució apostòlica *Veritatis gaudium*, hem impulsat un procés per a interconnectar a escala mundial els nostres sis instituts de vida consagrada.

Comunicació (MS 67.7)

[15] El desig d'anunciar l'Evangelí a través dels mitjans de comunicació, tan present des de sempre en la Congregació, és avui singularment intens. Els claretians implicats en això estan fent esforços per compartir recursos i coordinar projectes.

[16] Ens alegra constatar la intensificació de la coordinació entre els editors claretians i l'esforç realitzat pel Govern General perquè la Congregació compti amb persones i equips preparats en el camp de la comunicació.

Evangelització dels joves (MS 68)

[17] També hem sortit a la trobada dels joves, per a caminar amb ells i facilitar que escoltin les crides de Jesús. Ens han inspirat i impulsat de manera especial el Sínode dedicat als joves, la fe i el discerniment vocacional i l'exhortació postsinodal *Christus vivit*.

[18] La posada en marxa de la Prefectura de Pastoral de Joves i Vocacions ha ajudat a impulsar alguns projectes, a fer passos per a continuar preparant els agents d'evangelització dels joves i a viure amb més intensitat el caminar de l'Església en aquest camp.

[19] Hem enfortit la reflexió i acció compartida amb la Família Claretiana. La xarxa juvenil *Claret Way Global* és un preciós fruit d'aquesta col·laboració.

[20] En bastants llocs hem fet més forta la relació entre la pastoral d'infància i joventut i el compromís amb un món més fratern, just, solidari i respectuós amb la creació, i hem fet passos per a promoure una nova cultura vocacional, encara que necessitem impulsar més totes dues tasques.

Desafiaments

[21] En avaluar-nos com a Congregació en sortida, constatem també que:

[a] Existeix entre nosaltres tendència a la instal·lació, resistència a la innovació i a la cerca de noves respostes evangelitzadores. Per això, tota reforma ha de començar en cadascun de nosaltres.

[b] Necessitem continuar convencent-nos que les qüestions de Solidaritat i Missió tenen molt a veure amb la nostra vida i missió.

[c] La nostra audàcia missionera es veu frenada per l'acídia i la indiferència. Per això necessitem recórrer els camins d'Emmaús (Lc 24,13-35) i Jericó (Lc 10, 25-37) per a créixer en entusiasme i compassió.

[d] El criteri de «sempre s'ha fet així» continua tenint força entre nosaltres i frena el procés cap a la sinodalitat, la missió compartida i els canvis que la nostra fidelitat exigeix.

El segon procés: «Comunitat de testimonis i missatgers»

[22] Com en tot procés, també en aquest hem descobert llums i ombres en el nostre camí.

Llavors de vida

La comunitat missionera

[23] El projecte *La comunitat claretiana, casa i escola de comunió* – dissenyat en resposta a la petició del XXV Capítol General (cf. MS 70.5) – ha començat a donar fruits i pot ser una gran font de transformació.

[a] La diversitat cultural dels membres en les nostres comunitats és cada vegada més gran. És un do que demana preparació intercultural per a acollir-lo. Els fruits evangèlics i missioners d'aquesta convivència són molts, com també ho són les dificultats i desacords, que ens conviden a créixer en acolliment, disposició i comunió. Encoratjats pel Govern General, agraïm els programes i esforços realitzats per tots (les persones, els Organismes Majors que envien i els que reben...) per a afavorir l'acolliment, la integració i la trobada, però hem de continuar convertint les nostres actituds.

[b] Alguns esdeveniments viscuts aquests anys, com el 150 aniversari de la mort del P. Claret i de la nostra arribada a Amèrica, la beatificació de 109 Missioners, l'obertura de nous fronts i compromisos evangelitzadors i la difusió de l'Any Claretian han ajudat a fomentar l'esperit de pertinença i han intensificat el goig de viure en fraternitat.

[c] Durant la pandèmia hi ha hagut molts signes de fraternitat, cura i servei mutu, que han enriquit la comunitat missionera. El Govern General ha donat un gran exemple tractant de viure allò mateix que convidava a encarnar a d'altres i oferint mostres estimulants de treball en equip i de sinodalidad.

[d] Hem crescut en responsabilitat, retiment de comptes i transparència.

[e] Ajudats per l'Església, ens anem fent més conscients del valor sagrat de la vida humana i de la necessitat de protegir millor els menors i les persones en situació de vulnerabilitat.

El servei de govern

[24] Són molts els germans que en els diversos nivells (local, provincial, general) participen amb responsabilitat en el servei de govern dins la Congregació.

[a] Apreciem el lliurament del Govern General i dels seus col·laboradors, el seu tarannà i proximitat. Donem gràcies a Déu per la seva generositat i esforç a acompanyar les persones, a promoure la creativitat i innovació que l'Esperit suggereix en cada context i lloc i en el fet de discernir i actuar segons el cor de Déu (MS 72).

[b] Durant aquests sis anys, hem fet un esforç per a explorar noves maneres de celebració dels capítols i assemblees (MS 72.3). Hem prestat una especial atenció al discerniment en els processos d'elecció. Hem avançat a dotar de més vitalitat les Conferències interprovincials i intensificat la col·laboració entre Organismes Majors.

[c] La Congregació ha prosseguit el seu procés de reorganització i consolidació durant el sexenni (MS 72.4). Malgrat les dificultats, diversos processos han donat peu al naixement de noves Províncies i Delegacions. La reorganització, orientada sempre a qualificar la vida i el servei missioner, és consubstancial a la nostra vocació; per això, l'hem d'agilitar allí on el procés va més lent. Veiem també amb goig que s'ha intensificat la relació amb les altres branques de la Família Claretiana.

Estil de vida i gestió dels béns

[25] La Congregació ha fet un gran esforç per avançar en els objectius que s'havia plantejat per a aquest sexenni: créixer en comunió

de béns i en solidaritat i ser cada dia més una expressió de l'Església pobre i que evangelitza els pobres (MS 71).

[a] La major part de la Congregació viu amb austeritat, i el seu estil de vida és el que proposen les nostres Constitucions.

[b] La comunicació de béns entre Organismes Majors ha crescut de manera significativa alhora que en el seu interior augmenten les mostres de generositat i transparència.

[c] En l'àmbit general i provincial s'ha fet un esforç per a millorar amb bons programes la formació de tots els claretians i especialment la dels ecònoms en temes d'economia i administració.

[d] Hi ha força Organismes Majors que continuen fent passos per a programar amb previsió la seva economia i millorar-ne la supervisió.

[e] La Congregació es bolca a atendre els germans ancians i malalts i els missioners en formació inicial.

Desafiaments

[26] Moltes persones i comunitats continuen lamentant la freqüència amb què anteposem interessos i comoditats personals als projectes comuns o a les necessitats dels altres. Ens costa també de compartir els nostres talents i recursos i treballar en equip. Les nostres infidelitats i els abandons de la Congregació són una invitació a viure amb més autenticitat les Constitucions, a cuidar-nos mútuament i a continuar enfortint la vida comunitària.

[27] També descobrim en nosaltres un dèficit de discerniment i una invitació a continuar creixent en ell i en disponibilitat per a servir a la missió on i com sigui més necessari.

[28] Per a continuar exercint el servei d'autoritat segons el cor de Déu (MS 72), necessitem enfortir la formació dels superiors (locals i provincials) i els seus respectius consells.

[29] Tot i els grans avanços que anem fent per viure la nostra economia de manera evangèlica:

[a] La situació de centenars de milions de persones demana canvis dràstics en el nostre estil de vida i un fort exercici de solidaritat.

[b] La resposta a les propostes fetes pel Govern General en ordre a millorar la nostra formació en economia i administració ha estat insuficient.

[c] Continua sent necessari que tots els Organismes Majors prevegin amb serietat el seu futur, el programin i creixin en responsabilitat, retiment de comptes, transparència i professionalitat.

[d] Algunes comunitats, Províncies i Delegacions no impulsen prou la revisió del seu estil de vida i l'avaluació periòdica dels seus pressupostos.

[e] S'ha de continuar prenent mesures per a garantir que tots els missioners atenguin adequadament la seva salut i rebin les cures necessàries en les seves malalties i ancianitat.

El tercer procés: «Adoradors de Déu en l'Esperit»

[30] El nostre XXV Capítol General va emmarcar aquest tercer procés de transformació amb una referència singularment mariana (cf. MS 73). Maria proclama amb la seva vida la supremacia de Déu i

ens mostra com adorar-ho en esperit i en veritat. Ens ensenya a escoltar la Paraula, a guardar-la en el cor, a configurar-nos amb Jesús i ens envia a la missió per fer el que Ell ens digui. La Congregació es reconeix pregonament cordimariana i se sent molt agraïda per la presència de Maria en la nostra vida i en la nostra missió.

Llavors de vida

En camí espiritual

[31] Sempre es pot viure amb més autenticitat i amb més obertura a l'Esperit, però aquests anys hem avançat amb goig en el camí del Senyor i hem tractat de proclamar amb la nostra vida i missió la supremacia de Déu (MS 74).

[a] Ens alegra constatar que en la Congregació creix una concepció integral, no reductora, de la vida espiritual i de la seva relació amb la cura de la creació, amb la preocupació per la justícia i amb la condició encarnada de la missió.

[b] En moltes persones i comunitats es constata l'esforç realitzat per a aprofundir en l'espiritualitat de l'adoració i intensificar-la, encara que aquesta s'ha expressat sobretot com a adoració eucarística.

[c] La proposta del Govern General que ha cristal·litzat en l'*Any Claretjà* ha estat de molta ajuda i ha servit també per a enriquir molts laics i persones que comparteixen el camí amb nosaltres. El mateix podem dir de les nombroses iniciatives de creixement espiritual (moltes lligades amb la Paraula) encoratjades en l'àmbit general i des dels Organismes Majors o patrocinades pel Centre d'Espiritualitat Claretiana de Vic i l'Equip *Forja*. La consolidació

de tots dos equips i la intensificació de la seva relació auguren experiències futures molt positives.

[d] Agraïm els dons que l'Esperit ens concedeix quan participem activament en el camí espiritual de tantes comunitats cristianes i grups (també d'altres credos i religions) amb els quals compartim vida, i també agraïm la riquesa que ens aporta l'espiritualitat popular. Són innumbrables les iniciatives d'aquest tipus que tenen lloc a tot el món. El continent digital, tot i els riscos que té, ha obert també moltes possibilitats en aquest camp.

En constant formació

[32] La nostra vocació a la vida missionera exigeix una identificació cada vegada més gran amb Jesucrist i un progrés constant, tal com el nostre Pare Fundador desitjava. Aquesta consciència es manifesta en l'acurat procés d'elaboració del *Pla General de Formació*, promulgat el 2020.

[33] En la formació inicial, el *Pla* té en compte dimensions importants per a la nostra vida missionera: l'escolta, l'acolliment i l'anunci de la Paraula; la cura de la nostra vida afectivosexual; les qüestions relacionades amb Solidaritat i Missió; la disponibilitat per a la missió universal de la Congregació; les actituds que afavoreixen la trobada intercultural; la preparació per a l'apostolat en els mitjans de comunicació i el continent digital...

[34] Donem gràcies a Déu pels formadors i membres de les comunitats formatives de la Congregació, que s'han dedicat a aquest ministeri amb constància i generositat, i als Organismes Majors que l'han facilitat.

[35] L'Escola Cor de Maria ha prestat serveis valuosos, fins i tot en aquest temps de pandèmia; així mateix, les nostres Províncies, Delegacions i Conferències han ofert iniciatives adequades.

[36] Els nostres centres superiors i instituts de vida consagrada i les seves publicacions continuen oferint a l'Església una aportació molt qualificada en aquest camp.

[37] En els darrers anys la Congregació ha fet un gran esforç per a coordinar l'especialització dels missioners segons els signes dels temps i llocs.

Desafiaments

[38] Tant com la instal·lació, l'individualisme i la indiferència, la idolatria continua sent una temptació que ens atreu amb força i a la qual no deixem de sucumbir.

[39] Necessitem continuar qualificant les nostres experiències profundes de trobada amb el Senyor en l'oració personal i en els moments d'oració comunitària i compartida. La vivència pregonada de l'Eucaristia i dels dinamismes que les nostres Constitucions encoratgen, ens mostra una vegada més la seva fecunda actualitat.

[40] La participació en algunes experiències intenses proposades per la Congregació, com ara la *Forja*, encara es veu com una cosa excepcional. Ens cal crear una cultura de renovació espiritual que ens ajudi a aprofitar aquestes experiències com a dinamismes de creixement en el nostre camí missioner.

[41] Necessitem prestar més atenció no sols als continguts, sinó també als processos, per tal que la formació inicial sigui veritablement integral i transformadora i s'hi tingui cura de l'harmonia de

ment, de cor i de voluntat. Continua sent prioritari preparar i qualificar formadors perquè acompanyin aquests processos.

[42] A moltes parts de la Congregació encara no hem aconseguit que la formació permanent sigui entesa com una exigència en la nostra vida missionera.

II. COL LABOREM AMB EL NOSTRE DÉU: SOMNI, DISSENYS, COMPROMISOS

*«¿No és veritat que el nostre cor s'abrusava dins nostre
mentre ens parlava pel camí
i ens obria el sentit de les Escriptures? (Lc 24,32).*

*«L'objectiu de la nostra Congregació és cercar en tot la glòria de Déu,
la santificació dels seus membres
i la salvació de tota la humanitat,
d'acord amb el nostre carisma missioner a l'Església»
(Constitucions, n. 2).*

1. EL SOMNI CONGREGACIONAL

[43] La Congregació fundada per Claret va començar com un gran somni missioner enmig de moltes limitacions. Aquell petit grup de la cel·la de Vic és avui una congregació multicultural cridada a fer contemporani el somni de Claret. Reunits en Capítol General, i moguts pel mateix Esperit que el va inspirar a ell i els primers companys, i impulsats pel nostre lema «arrelats i audaçs»:

*Somiem una Congregació pelegrina,
arrelada en la fe en Jesucrist i en l'espiritualitat claretiana.*

*Somiem amb Claret una Congregació que, com Maria,
atresora en el seu cor, compleix i proclama la Paraula de Déu.*

*Somiem una Congregació de missioners
que compartim la nostra vida,
diversitat i recursos en comunitats configurades per la missió
i ministeris que Déu ens confia.*

*Ens animem i acompanyem els uns als altres, com a germans,
a través de la mútua escolta, sense descartar a ningú.*

*Somiem una Congregació audaç i itinerant que,
enviada per l'Esperit del Senyor (cf. Lc 4,18; Ac 8,28.39),
surt cap a les perifèries, s'acosta als joves, camina amb ells
i els anima a respondre a la crida de Déu.*

*Somiem una Congregació que,
partint de l'animació bíblica de tota la pastoral (cf. VD, 73),
evangelitza amb tots els mitjans en missió compartida,
en diàleg interreligiós i fent ús intel·ligent
de diferents mitjans de comunicació.*

*Somiem una Congregació compromesa
amb la fraternitat universal (Fratelli tutti), la justícia,
la pau i la cura de la casa comuna (Laudato si').
Amb esperit de sinodalidad, col·laborem amb gentes
de diferents cultures, ètnies i religions per a la transformació
del món segons el disseny de Déu (cf. CC 46).*

*Somiem una Congregació preparada
per a respondre als nous desafiaments
a través d'un procés formatiu integral i continuat,
obert a la missió universal,
segons l'esperit i el carisma del nostre Pare fundador.*

2. SOMNI, DISSENY I COMPROMISOS

Somni i disseny 1

[44] Somiem una Congregació pelegrina, arrelada en la fe en Jesucrist i en l'espiritualitat claretiana.

[45] En arribar a 2027:

[a] Hem avançat en el nostre peregrinar espiritual en el Poble de Déu. Conreem amb obstinació l'experiència de Déu. Hem enfortit la nostra fe en Jesucrist i hem crescut en capacitat de discerniment.

[b] Vivim en una Església cada vegada més sinodal, en la qual es percep amb claredat la nostra identitat claretiana com a fills de l'Immaculat Cor de Maria. Aprofundim en la nostra espiritualitat a la llum de les Constitucions, ajudats pels molts recursos que la Congregació ofereix.

[c] Estimats i cridats per Déu en la nostra fragilitat, la gràcia ens fa créixer en integritat de vida, obertura, comprensió i caritat. Mancats com estem de transformació, ens ajudem a viure oberts a la Paraula, celebrem diàriament amb plenitud d'esperit l'Eucaristia i dediquem un temps a l'adoració.

[d] Hem crescut en esperit missioner i en fraternitat intercultural. Som més nombrosos i estem presents en més llocs. La passió per Déu i per la humanitat ens caracteritza. Fidels a la missió rebuda, no ens aferrem a cap institució, ministeri, mentalitat o llegat que ens impedeixi de respondre amb audàcia a necessitats urgents de l'Església i del món.

Ens comprometem a:

[46] Aprofundir en el coneixement de Jesucrist per tal de ser configurats amb Ell, estudiant, pregant, compartint la Paraula, celebrant l'Eucaristia, adorant la seva Presència eucarística, reconeixent la seva presència en els altres i en la creació, i lliurant-nos a la missió sense por dels riscos.

[47] Intensificar la dimensió cordimariana de la nostra espiritualitat: confessió de Déu, revolució de la tendresa (cf. EG 88, 288), esperança dels pobles i somni d'un món nou. Practicarem amb creativitat les devocions de la nostra tradició i dels nostres pobles.

[48] Beure de la font de la nostra espiritualitat claretiana en el seu origen i en el seu desenvolupament i a actualitzar la figura de Claret i el seu somni que Déu sigui conegut, estimat, servit i lloat. Ens replantejarem el sentit actual dels llocs claretians i els centres CESC i *Forja*, com a espais d'inspiració i de renovació.

[49] Fer, com a pelegrins, una parada en moments especials de la nostra vida –quinquenni, meitat de la vida, tercera edat...– (cf. PGF 509), participant en iniciatives adequades, ofertes per la Congregació, per a l'avaluació personal, per al contacte més intens amb Déu i amb la seva Paraula, i per a un nou projecte que revifi la nostra vocació i passió missionera.

[50] Superar les nostres ombres i conflictes conreant una espiritualitat audaç com la que ens proposa la Definició del missioner (cf. CC 9); recorrerem a teràpies i acompanyaments oportuns i, sobretot, empatitzarem amb el sofriment dels altres i deixarem que ens afecti.

Somni i disseny 2

[51] Somiem amb Claret una Congregació que, igual que Maria, atresora en el seu cor, compleix i proclama la Paraula de Déu.

[52] En arribar a 2027:

[a] Inspirats en el testimoniatge del nostre Fundador i dels màrtirs, la Paraula de Déu, de la qual som oïdors i servidors (cf. CC 34, 46), és la llum i el motor de la nostra vida missionera.

[b] Seguint l'exemple de la nostra Mare, com a fills del seu Cor, acollim la Paraula en el nostre interior, l'aprofundim i l'encarnem per a deixar que ens transformi.

[c] Amb el poble de Déu, les nostres comunitats comparteixen la Paraula i, il·luminades per ella, discerneixen la voluntat de Déu per a la seva vida i missió.

[d] Com a missioners, prediquem amb passió l'Evangeli de manera competent, actualitzada i creativa, segons els nostres diversos contextos.

Ens comprometem a:

[53] Dedicar diàriament temps per a acollir la Paraula en el cor, al ritme de l'Any Litúrgic, i proclamar-la amb unció en els nostres serveis pastorals.

[54] Afavorir i dur a terme, com a oïdors i servidors de la Paraula, iniciatives eclesials com ara el Diumenge de la Paraula de Déu i la setmana i el mes de la Bíblia. Practicarem la *lectio divina* de manera personal, comunitària i amb el Poble de Déu.

[55] Prendre molt de debò la preparació i realització de les homilies, segons les orientacions de l'exhortació *Evangelii gaudium* (cf. EG 135-159).

Somni i disseny 3

[56] Somiem una Congregació de missioners que compartim la nostra vida, la nostra diversitat i els nostres recursos en comunitats configurades per la missió i pels ministeris que Déu ens confia. Ens animem i acompanyem els uns als altres, com a germans, a través de la mútua escolta, sense descartar ningú.

[57] En arribar a 2027:

[a] Hem avançat en el camí de la interculturalitat i de la convivència intergeneracional. S'ha consolidat una cultura d'obertura a la diversitat, a l'hospitalitat, a la cura i al respecte mutu i a la contribució al bé comú.

[b] Entre nosaltres, tot servei de l'autoritat s'exerceix de manera sinodal: promou la corresponsabilitat, fomenta el treball en equip i respecta i harmonitza les diferències.

[c] Les nostres comunitats són espais de vida: llar, família, taller, lloc de discerniment, «un rusc» (cf. Aut 608). La presència de Jesús fa que les nostres converses siguin significatives, empàtiques i transformadores (cf. Lc 24,13-35; Mt 18, 20). Ens acompanyem en les nostres limitacions i en les nostres fortaleses, aconseguim reconciliar-nos en els nostres conflictes i atenem més la salut integral de cada claretia.

[d] Ens sentim germans de tots a la casa comuna. Compartim amb un sol cor i una sola ànima (cf. Ac 2,42; Jn 17,21-22) les nostres habilitats, els talents, les idees i els recursos, tot col·laborant

amb la missió de Déu. Les nostres comunitats són solidàries i austeres, comparteixen els seus béns amb generositat i amb sentit de congregació i els administren amb responsabilitat, amb retiment de comptes i amb transparència.

Ens comprometem a:

[58] Exercir el servei de l'autoritat de manera sinodal, responsable i transparent en tots els àmbits (congregacional, provincial i local). Posarem especial èmfasi en la formació i acompanyament dels superiors locals i consells provincials, aprofitant els recursos digitals que tenim a la nostra disposició.

[59] Enfortir en la Congregació, Organismes Majors i comunitats locals, des de la pobresa evangèlica, les actituds de retiment de comptes, de transparència i de corresponsabilitat en l'administració i l'ús dels béns, i continuar incrementant la comunicació de béns.

[60] Promoure i enfortir —ja des de la formació inicial— la capaciació de persones aptes per a assumir responsabilitats econòmiques, administratives i de gestió de projectes i apostolats.

[61] Crear i promoure comunitats intergeneracionals i interculturals —arrelades en el lloc de destinació— propiciant espais de convivència, relacions autèntiques i vida fraterna, apreciament, acceptant i celebrant la singularitat de cada persona. Desenvoluparem i promourem cursos d'interculturalitat.

[62] Renovar els nostres projectes comunitaris, en una actitud de discerniment de la voluntat de Déu, emfatitzant l'escolta de la seva Paraula, la celebració comunitària del perdó, la cura de cada membre de la comunitat, la planificació pastoral i la recreació en comú.

Continuarem les nostres converses del camí, conscients que el Senyor ens acompanya i les fa fructificar.

Somni i disseny 4

[63] Somiem una Congregació audaç i itinerant que, enviada per l'Esperit del Senyor (cf. Lc 4,18; Ac 8,28.39), surt cap a les perifèries, s'acosta als joves, camina amb ells i els anima a respondre a la crida de Déu.

[64] En arribar a 2027:

[a] Ens trobem ressituats en perifèries geogràfiques, existencials, socials i culturals. Mantenim un constant discerniment per a detectar necessitats missioneres emergents i imprevistes i respondre a elles.

[b] Estem més prop dels qui no coneixen, ignoren o rebutgen el Déu que Jesús ens revela. En les nostres plataformes apostòliques procurem que Déu sigui conegut, estimat, servit i lloat.

[c] Entre els joves i nens actuem sense prejudicis, oberts a la seva novetat i valors i als seus somnis d'una humanitat millor. Atensem prioritàriament la infantesa i joventut empobrida. Els oferim el testimoniatge de la nostra vida i un ambient segur en el qual creixen lliures i feliços.

[d] Hem impulsat les nostres institucions educatives com a plataforma privilegiada per a sortir a la trobada dels joves i de moltes persones sense altres oportunitats formatives. Les atensem en les seves necessitats individuals, socials i espirituals.

[e] La nostra pastoral anima cada vegada més els joves a implicar-se personalment en la transformació del món. Ha crescut el

voluntariat missioner dels joves en les perifèries en què ens trobem.

[f] Es consolida cada vegada més la pastoral vocacional que promou les diferents formes de vida cristiana i, especialment, la nostra vocació missionera.

Ens comprometem a:

[65] Discernir en cada Organisme Major quins àmbits en què Jesucrist no és conegut i quines perifèries demanen una atenció més urgent, i acostar-nos-hi en missió compartida. A més, revisar els nostres apostolats per a situar-nos en les perifèries de cada camp i plataforma pastoral.

[66] Aprofundir en la crida de l'Església a la conversió pastoral de les comunitats parroquials i enfortir la nostra aportació carismàtica en aquelles que tenim encomanades.

[67] Fer una aposta pels joves i promoure iniciatives pastorals i d'acompanyament en els àmbits congregacional i de Família Claretiana. Obrirem les nostres comunitats als joves amb propostes d'oració, convivència, voluntariat missioner i treball que els ajudin a conèixer de prop la nostra vida, discernir la seva vocació i comprometre's en la construcció d'un món millor.

[68] Enfortir, en missió compartida amb la Família Claretiana, la pastoral vocacional específica, acompanyant a les noves generacions perquè descobreixin la crida de Déu.

[69] Vetllar perquè les nostres institucions educatives siguin centres de qualitat que, en col·laboració amb les famílies, cuidin amb cura

la formació en valors, la transmissió de la llum de l'Evangelí i l'atenció als més vulnerables. Crearem entorns segurs perquè nens, adolescents i joves creixin en llibertat i responsabilitat.

[70] Promoure la coordinació dels nostres centres d'educació superior i instituts de vida consagrada per a multiplicar evangelitzadors i servir de manera més qualificada i eficaç el poble de Déu.

Somni i disseny 5

[71] Somiem una Congregació que, partint de l'animació bíblica de tota la pastoral (cf. VD, 73), evangelitza amb tots els mitjans en missió compartida, en diàleg interreligiós i fent ús intel·ligent de diferents mitjans de comunicació.

[72] En arribar a 2027:

[a] Una sòlida preparació bíblica i una profunda experiència de la Paraula caracteritzen tots els nostres missioners. Un equip impulsa l'animació bíblica de la pastoral en tota la Congregació.

[b] Evangelitzem amb altres i per tots els mitjans possibles. Som una Congregació coneguda per la seva vivència de la missió compartida.

[c] Som missioners en el continent digital i prestem en ell un servei qualificat. El grup de *cibermissioners* encoratjat pel Govern General s'ha consolidat. Coordinem i utilitzem amb eficàcia els mitjans de comunicació com a llocs de trobada, de formació i d'evangelització.

Ens comprometem a:

[73] Crear en cada Conferència un equip que animi i coordini la nostra pastoral bíblica i que promogui l'animació bíblica de tota la pastoral sota la coordinació de la Prefectura de Pastoral Bíblica i Comunicació.

[74] Donar una empremta bíblica – amb art i creativitat – a totes les nostres accions pastorals.

[75] Oferir programes de renovació bíblica aptes per a ser usats en retirs, cursos i altres iniciatives de formació inicial i contínua, i accessibles també com a aplicació informàtica. Per a això, es podran utilitzar materials ja existents com el Projecte Paraula Missió.

[76] Crear en l'àmbit general i en cada Organisme Major un pla de comunicació i evangelització digital que promogui i coordini amb responsabilitat i prudència serveis evangelitzadors de qualitat.

[77] Reorganitzar amb professionalitat la comunicació interna de la Congregació i digitalitzar el nostre patrimoni documental.

[78] Fer passos significatius per a oferir als agents d'evangelització i al poble de Déu una bona formació bíblica, catequètica i pastoral.

Somni i disseny 6

[79] Somiem una Congregació compromesa amb la fraternitat universal (*Fratelli tutti*), la justícia, la pau i la cura de la casa comuna (*Laudato si'*). Amb esperit de sinodalitat, col·laborem amb gents de diferents cultures, ètnies i religions per a la transformació del món segons el disseny de Déu (cf. CC 46).

[80] En arribar a 2027:

[a] Ens caracteritza el nostre respecte i la nostra defensa de tot ésser humà perquè és imatge de Déu. Ens sentim germans de tots, superem prejudicis i barreres, tot reconeixent de manera singular les dones, tan protagonistes de la vida eclesial i social. Col·laborem amb els qui de diferents maneres fan present el Regne de Déu (cf. CC 46).

[b] El respecte i la protecció de la integritat de la creació han transformat substancialment el nostre estil de vida. Reconeixem i contemplem amb gratitud la presència de la Trinitat en tota la creació (cf. LS 238-240). Cuidem a la germana-mare terra (cf. LS 1) i denunciem qualsevol mena d'explotació destructiva.

[c] La lluita per la justícia, la construcció de la pau i la cura del bé comú s'han convertit en trets distintius de la nostra espiritualitat, formació i missió. Una àmplia xarxa de grups promou en cada Organisme Major les qüestions de Solidaritat i Missió. Hem fet nous passos en la nostra missió en l'ONU i continuem col·laborant amb persones i institucions que busquen la transformació del món en línia amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS).

Ens comprometem a:

[81] Consolidar l'estructura i els objectius de Solidaritat i Missió en cada Organisme Major des del projecte marc congregacional en línia amb la Doctrina Social de l'Església i els Objectius de Desenvolupament Sostenible proposats per les Nacions Unides (ODS), i organitzar el treball en xarxa en cada Conferència.

[82] Afavorir que els objectius de *Laudato si'* siguin presents en els nostres itineraris de formació inicial i permanent, així com en el treball de totes les plataformes apostòliques.

[83] Portar —personalment i comunitàriament— una vida senzilla i ecològica, adoptant actituds i hàbits que ajudin a protegir i a promoure la casa comuna, i també a aixecar una veu profètica que denunciï tot allò que atempti contra la vida.

[84] Prioritzar la nostra atenció pastoral als grups més vulnerables per a fer front a la cultura del rebuig, juntament amb aquells que busquen un món més just i fratern.

[85] Promoure programes efectius per a formar, transformar i involucrar les persones en la lluita per la dignitat humana i en la transformació del món i per a combatre la fam, la pobresa i tota mena d'injustícia.

[86] Consolidar al costat d'altres congregacions religioses la nostra presència com ONG davant l'ONU, ampliant-la a les seves seus de Nairobi i Ginebra per a atendre millor els temes relacionats amb el medi ambient i els drets humans.

Somni i disseny 7

[87] Somiem una Congregació preparada per a respondre als nous desafiaments a través d'un procés formatiu integral i continuat, obert a la missió universal, segons l'esperit i el carisma del nostre Pare fundador.

[88] En arribar a 2027:

[a] El nostre *Pla General de Formació* es coneix i s'aplica a tota la Congregació. Gràcies a l'acció de l'Esperit Sant, la formació és un procés de transformació contínua i integral que ens configura amb la persona de Crist i ens llança a la missió universal a l'estil de Claret.

[b] Inicials com a deixebles de Jesús, els nostres formands interioritzen les nostres arrels carismàtiques al llarg de les tres etapes de la formació inicial (prenoviciat, noviciat i postnoviciat). Aquesta formació és personalitzada, comunitària, basada en els processos de transformació i amb una clara opció d'inculturació per a la missió.

[c] Comptem amb prou formadors interculturals ben formats que treballen en equip. Ensenyen amb el seu testimoniatge de vida, viuen el carisma, atenen cada formand de forma personalitzada i responen creativament com a comunitat als reptes eclesials, socials i planetaris del nostre temps.

[d] Vivim la formació permanent com una resposta a les interpel·lacions del Regne de Déu en tot temps i lloc. És un procés de renovació integral que abasta tots els aspectes de la persona i revela la naturalesa profunda de la nostra vocació com a fidelitat a la missió i com a procés de conversió contínua (cf. PGF 463).

[e] Les nostres especialitzacions responen a les necessitats de la missió avui. Donem un fort impuls a l'estudi, conscients que, juntament amb l'oració, constitueix un dels dos peus del missioner. D'aquesta manera, estem més arrelats en el nostre carisma i més ben preparats per a dialogar, de manera audaç i eficaç, amb les cultures contemporànies.

Ens comprometem a:

[89] Actualitzar en els pròxims tres anys els plans de formació de cada Organisme Major seguint les orientacions del *Pla General de Formació*.

[90] Prestar especial atenció a la formació integral, personalitzada i intercultural, de manera que cada missioner en formació la realitzi, si més no, en dos contextos diferents.

[91] Proporcionar i donar suport a una formació inicial interdisciplinària que compti amb la implicació de persones competents i es desenvolupi on sigui possible en col·laboració amb la Família Claretiana.

[92] Promoure en totes les instàncies formatives la vocació del missioner germà com a part integral i necessària de la vida i missió claretiana, i reforçar la seva presència en la nostra pastoral vocacional.

[93] Encoratjar una actualitzada reflexió congregacional sobre el nostre ministeri ordenat, que elimini el clericalisme i animi a avivar el seu sentit eclesial i a ressaltar la seva dimensió missionera.

[94] Cuidar en tots els àmbits i nivells la formació permanent, aprofitant els programes que la Congregació ofereix i – ateses les necessitats de cada persona – els organitzats per altres institucions.

[95] Elaborar en cada Organisme Major un pla d'especialitzacions per tal d'oferir respostes adequades als desafiaments de la missió. El Govern General, en diàleg amb els Organismes Majors, cuidarà aquelles especialitzacions necessàries per a la missió de la Congregació.

III. EN CAMÍ AMB JESÚS I MARIA

«Llavors mateix es van aixecar de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allí van trobar reunits els Onze i els qui eren amb ells, que els van dir: 'Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó!' També ells contaven el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús es presentà enmig d'ells i els va dir: 'Pau a vosaltres'. (Lc 24,33-36).

«A nosaltres, Fills de l'Immaculat Cor de Maria, cridats com els apòstols, se'ns ha fet el do de seguir el Crist, per a conviure amb Ell i anunciar la Bona Nova del Regne d'un cap de món a l'altre.» (Constitucions, n. 4).

[96] Com els deixebles d'Emmaús, il·luminats per la Paraula i confortats per l'Eucaristia, tornem a les comunitats per a acollir de nou la seva confessió de fe i compartir amb elles l'experiència viscuda en aquesta «cinquena conversa» que ha estat el nostre XXVI Capítol General. En el discerniment capitular hem descobert les llavors de vida que l'Esperit ha sembrat en nosaltres, hem acollit el somni de Déu per als pròxims anys, l'hem traduït en set dissenys de vida i ens hem compromès a posar-lo en pràctica.

[97] La trobada amb el papa Francesc va ser com la «sisena conversa». En ella hem comprès també que si volem ser testimonis, no podem deixar de ser adoradors. La nostra Congregació, com la vida consagrada en general, «demana audàcia, necessita persones més grans que es resisteixin a l'envelliment de la vida, i necessita joves que es resisteixin a l'envelliment de l'ànima». I per a estar arrelats

en Crist i ser audaços en la missió, el Papa ens ha fet veure l'estil de Déu: proximitat, compassió i tendresa. Com que la pandèmia ha pogut sumir-nos en un estat de llanguiment i desesperança, ens ha advertit: «No perdin el sentit de l'humor, el sentit de l'humor és una gràcia de l'alegria i l'alegria és una dimensió de la santedat».

[98] El Capítol General es prolonga en noves converses en les Conferències, Organismes Majors, zones i comunitats locals. Tots estem cridats a continuar dialogant entre nosaltres i amb aquells amb qui compartim la missió. D'aquesta manera, guiats per un mètode sinodal, narratiu i apreciatiu, podrem sintonitzar amb el somni de la Congregació per als pròxims anys i fer nostres els compromisos assumits. Des del centre *Ad Gentes* de Nemi, Itàlia, et convidem a tu, estimada Congregació, a continuar caminant amb audàcia. Maria, la Mare que ens ha acompanyat en el cenacle capitular, continuarà acompanyant-nos. El nostre camí amb Jesús continua...

Déu meu i Pare meu!

*Que et conegui i et faci conèixer;
que t'estimi i et faci estimar;
que et serveixi i et faci servir;
que et lloï i et faci lloar
de totes les criatures.*

*Dona'm, Pare meu,
que tots els pecadors es converteixin,
que tots els justos perseverin en gràcia
i tots aconseguim l'eterna glòria.
Amén.*

DISCURS DEL SANT PARE FRANCESC

ALS PARTICIPANTS EN EL XXVI CAPÍTOL GENERAL DELS MISSIONERS FILLS DE L'IMMACULAT COR DE MARIA

Sala Clementina
Dijous, 9 de setembre de 2021

Benvolguts germans:

És una gran alegria per a mi acollir el vostre Capítol General, i és veritat, és una alegria. Participen germans missioners provinents de tot el món, en representació dels gairebé tres mil claretians que formen l'Institut. Gràcies per venir a aquesta trobada. Gràcies al Cardenal Aquilino Bocos Merino per la seva presència, i gràcies a la germana Yolanda Kafka per l'ajuda. Aquesta dona pot ajudar molt, una vegada li vaig dir: «em van dir que vostè parla molts idiomes», i em va dir: «però no sé si parlo l'idioma de Déu». La retrata de cos sencer.

Felicito el P. Mathew Vattamattam, al qual els capitulars han renovat la seva confiança reelegint-ho com a Superior General. Amb ell, saludo els germans que han estat triats per a formar el nou govern de l'Institut. Qui són? Que els sigui lleu. Que l'Esperit del Senyor

estigui sobre vosaltres en tot moment perquè, com a missioners, puguin anunciar la Bona Nova als pobres (cf. Lc 4,19) i a tots els qui estan famolencs de la Paraula que salva (cf. Is 55,10-11).

El tema del Capítol és «*Arrelats i audaços*». Arrelats en Jesús. Això suposa una vida d'oració i de contemplació que els porti a poder dir com Job: «Jo només et coneixia d'oïda, però ara t'he vist amb els meus ulls» (Jb 42,5). I és trist quan trobem consagrades, consagrats, que coneixen només d'oïda i moltes vegades jo em vaig trobar *outside* a l'examen de consciència quan em vaig adonar que no m'havia deixat buscar en la pregària, perdent el temps davant del Senyor, no havia deixat que el veiessin els meus ulls. Això ens pot ajudar. Una vida de pregària i de contemplació que permeti parlar, com a amics, cara a cara amb el Senyor (cf. Ex 33,11). Una vida de pregària i de contemplació que permeti contemplar el Mirall, que és Crist, per a convertir-vos vosaltres mateixos en mirall per als altres. I això és sí o sí. «Que tinc moltes coses per fer, que molta feina.» Mireu, el primer que heu de fer és mirar el qui et va manar treballar i deixar-te mirar per Ell. «Que estic avorrit, que estic avorrit tot el temps». Bé, arregleu els problemes d'avorriment en la pregària amb qui toqui, però sense pregària la cosa no va, així de senzill, diguem-ho.

Vosaltres sou missioners: si voleu que la vostra missió sigui veritablement fecunda no podeu separar la missió de la contemplació i d'una vida d'intimitat amb el Senyor. Si voleu ser testimonis no podeu deixar de ser adoradors. Testimonis i adoradors són dues paraules que es troben en les entranyes de l'Evangeli: «Els va cridar perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar» (Mc 3,14). Dues dimensions que es nodreixen recíprocament, no poden existir l'una sense l'altra.

«Un Fill del Cor Immaculat de Maria és un home encès d'amor i que cala foc arreu on passa», diuen les vostres Constitucions generals, citant el pare Claret (n. 9). Deixeu-vos cremar pel Senyor, pel seu amor, de tal manera que pugueu ser incendiaris per on passeu, amb el foc de l'amor diví. Que Ell sigui la vostra única seguretat. I això us permetrà de ser homes d'esperança, de l'esperança que no defrauda (cf. Rm 5,5), de l'esperança que no coneix pors, perquè sap que és en la nostra fragilitat on es manifesta la força de Déu (cf. 2Co 12,9). Si nosaltres no som mai conscients de la fragilitat i ens creiem els *tarzans* de l'apostolat i els invencibles, mai no es podrà manifestar la força de Déu, el Senyor ens dirà: au, apanya't!, i així ens anirà. Citant una vegada més les vostres Constitucions us dic: «No us deixeu intimidar per res». Això, ho deia Jesús: no tingueu por!, no tingueu por! No tingueu por de les vostres fragilitats; que és bonic quan una consagrada, un consagrat se sent fràgil, perquè sent la necessitat de demanar ajuda. No els han de tenir por, tingueu por, sí, de caure en l'«esquizofrènia» espiritual, en la mundanitat espiritual que us portaria a fiar-vos només dels vostres «carros» i «cavalls», a fiar-vos de les vostres forces, a creure-us els millors, a buscar — a voltes obsessivament — el benestar, el poder (cf. *Evangelii gaudium*, 93). És molt difícil això de no acomodar-se a la lògica mundana perquè el món ens envaeix, oi? I la mundanitat espiritual és tremenda, perquè et transforma per dins. A mi em va impressionar molt quan vaig llegir «*Meditacions sobre l'Església*» del Pare de Lubac: a les últimes quatre pàgines tracta el drama de la mundanitat espiritual i diu això més o menys — vosaltres busqueu-ho i tindreu exactament el que diu —: és el pitjor dels mals que pot succeir a l'Església, pitjor encara que els mals dels papes concubinaris. Com qui no diu res, oi? Vigileu amb la mundanitat espiritual que ens porta a fiar-nos de les forces, a creure'ns els millors, a buscar obsessivament el benestar o el poder. No us acomodeu a aquesta lògica mundana que farà que

l'Evangelí, que Jesús, deixi de ser el criteri orientatiu de les vostres vides i de les vostres opcions missioneres. No podeu conviure amb l'esperit del món i pretendre servir el Senyor. Orienteu la vostra existència sobre la base dels valors de l'Evangelí. Però mai no feu servir l'Evangelí de forma instrumental, com a ideologia, més aviat feu-lo servir com a vademècum, deixant-vos orientar en tot moment per les opcions de l'Evangelí i per l'ardent desig de «seguir i imitar Jesucrist a pregar, a treballar, a sofrir i a procurar sempre i únicament la més gran glòria de Déu i la salvació de tota la humanitat». Així ho deia el pare Claret. Fonamenteu les vostres vides en Crist, i sant Pau, que l'havia fonamentada en Crist, podia dir: «Ja no soc jo qui visc; és Crist qui viu en mi» (Ga 2,20).

Aquesta orientació us farà audaços en la missió: aquesta audàcia missionera com ho va ser la missió del P. Claret i dels primers missioners que se li van afegir. La vida consagrada demana audàcia, necessita persones grans que es resisteixin a l'envelliment de la vida, i persones joves que es resisteixin a l'envelliment de l'ànima. Per dir-ho una mica en argot quotidià, no us instal·leu!

Aquesta convicció us portarà a sortir, a posar-vos en camí i a anar allí on ningú vol anar, allí on és necessària la llum de l'Evangelí, i a treballar, braç a braç, amb la gent. La vostra missió no pot ser «a distància», sinó propera, des de la proximitat. No oblideu quin és l'estil de Déu: *proximitat, compassió i tendresa*. Així va actuar Déu des que va triar el seu poble, fins al dia d'avui. Proximitat, compassió i tendresa. En la missió no podeu acontentar-vos amb *balconejar*, amb observar amb curiositat des de la distància. Podem *balconejar* davant de la realitat o comprometre'ns per canviar-la. Cal optar. A imitació del P. Claret no podeu ser simples espectadors de la realitat. Preneu-hi part, per a transformar les realitats de pecat que trobeu en el camí.

I proximitat, compassió i tendresa. No sigueu passius davant els dramemes que viuen molts dels nostres contemporanis, més aviat jugueu-vos el tipus en la lluita per la dignitat humana, jugueu-vos-el pel respecte pels drets fonamentals de la persona. Com aconseguir això? Deixeu-vos tocar per la Paraula de Déu i els signes dels temps, i a la llum de la Paraula i els signes dels temps rellegiu la pròpia història — és important! —, rellegiu el propi carisma, recordant que la vida consagrada és com l'aigua, que si no corre es podreix. Fent memòria deuterònica del passat, torneu a apropiari-vos de la limfa del carisma. Això farà de les vostres vides una vida amb profecia que també farà possible despertar i il·luminar la gent.

Que la Paraula i els signes dels temps ens treguin del damunt tot aquest ensopiment i totes aquestes pors que, si no estem atents, ens impedeixen d'estar a l'altura dels temps i de les circumstàncies que reclamen una vida consagrada audaç i valenta, una vida religiosa lliure i alhora alliberadora justament des de la nostra pròpia precarietat. Algun pot dir: «pare, això és massa estoic, és massa auster», oi? Aquí apunta la formulació una mica del tractat de virtuts del pare Rodríguez, però no és això. I per a això, perquè no caigüeu en aquesta austeritat seca, no perdeu el sentit de l'humor, si us plau. Sapigüeu riure en comunitat, sapigüeu dir acudits, i riure's dels acudits que explica l'altre; no perdeu el sentit de l'humor: el sentit de l'humor és una gràcia de l'alegria i l'alegria és una dimensió de la santedat.

Espero, benvolguts germans, que aquest Capítol que esteu per concloure, i en el que heu condemnat per segona vegada el general, us ajudi a centrar-vos en l'essencial: Jesús; a posar la vostra seguretat en Ell i només en Ell, que és tot el bé, que és el bé suprem, la seguretat veritable. Crec que això podria ser un dels millors fruits d'aquesta pandèmia que ha posat en dubte moltes de les nostres

falses seguretats. Espero, també, que el Capítol us hagi portat a concentrar-vos en els elements essencials que defineixen avui la vida consagrada: *la consagració*, que valori la relació amb Déu; *la vida fraterna en comunitat*, que doni prioritat a la relació autèntica amb els germans; i *la missió*, que us porti a sortir, a descentrar-nos per a anar a la trobada amb els altres, particularment dels pobres, per a portar-los a Jesús.

No vull acabar sense agrair-vos tot el treball apostòlic i tota la reflexió sobre la vida consagrada que heu dut a terme en aquests anys. Continueu, i que l'Esperit us guï en aquesta noble tasca.

I de cor us imparteixo a tots vosaltres i a tots els germans i membres de la família claretiana, la Benedicció. I, si us plau, això sí que us ho demano de debò, no us oblideu de resar per mi. Perquè si no recapto oracions... ho tinc magre! Gràcies.